

# Urâtul

**Autor:** Marius von Mayenburg

**Marius von Mayenburg** (n. 1972 la München) și-a început cariera, precum și durabila sa prietenie cu regizorul Thomas Ostermeier, la legendara *Baracke* de la Deutsches Theater Berlin, al cărei dramaturg a fost. Acolo a atrădus și legendara piesă *Blasted* a Sarei Kane, pusă-n scenă de Ostermeier. S-a afirmat, ca dramaturg, cu piesa ***Feuergesicht*** (*Chip de foc*), tradusă cu promptitudine în peste 20 de limbi, inclusiv chineza, japoneza, coreana. A scris între timp aproape 20 de piese de teatru și radionofonice. Lucrează și ca traducător (Shakespeare, Sarah Kane, Martin Crimp ș. a.) și regizor. Pentru piesa *Feuergesicht* (*Chip de foc*) a fost distins cu ***Premiul Kleist pentru tinerii dramaturgi*** (1997) și ***Preis der Frankfurter Autorenstiftung*** (1998).

## Sinopsis

**Genul:** Comedie

**Personaje:** 1 femeie, 3 bărbați. De fapt, piese are 8 personaje, dar autorul cere ca unele dintre ele să fie jucate de aceeași actriță, respectiv de același actor, ceea ce reduce la 4 numărul actorilor necesari.

Domnul Lette e un bun inginer, care tocmai a descoperit un nou și foarte apreciat sistem de siguranțe electrice. Acesta urmează a fi lansat la un important congres, unde Lette ar urma să-și prezinte descoperirea. Află însă în ultima clipă, ae căi ocolite, că prezentarea nu o va susține el, ci un coleg. Se duce să-i ceară explicații șefului. Acesta este nevoit să-i destăinuie că el, Lette, are un chip mult prea urât, care ar face doar deservicii dacă el ar prezenta invenția. Uluit, își întreabă soția dacă-i adevărat. Aceasta-i mărturisește că el este realmente foarte urât, dar ea îl iubește totuși. Prin urmare, Lette recurge la chirurgia plastică.

Frumusețea proaspăt dobândită depășește toate așteptările și noul Lette face ravagii. Viața lui se schimbă spectaculos. Firma îl exploatează din plin, trimițându-l la toate prezentările importante, în urma cărora femeii care de care mai frumoase stau la coadă ca să se culce cu el. Este folosit și pentru ca firma să

atrage, pe post de acționare, doamne cu foarte mulți bani. Și, firește, chirurgul care a reușit performanța are un succes nebun.

Iar acest succes îl obligă pe plastician să-și vândă marfa tuturor doritorilor. Aceștia sunt din ce în ce mai numeroși. Problema este însă că toți vor chipul aplicat lui Lette. Atunci când acesta începe să fie înconjurat de tot mai multe duplicate, fericirea lui ia sfârșit. Sau ...începe? Finalul e deschis, ambiguu și oferă mai multe opțiuni regizorale.

## Comentariul lui Scora

Cu acest text, Marius von Mayenburg se afirmă în mod surprinzător (dacă ne raportăm la Chip de foc, piesa care i-a adus celebritatea) și ca un excelent autor de comedie. Dincolo de situațiile care ne-ar putea sugera o comedie de boulevard, se ascund teme și sensuri neliniștitoare, specifice societății contemporane, care nu mai au nimic de-a face cu comedia facilă, ci mai degrabă cu satira amară. În lumea de azi, obsedată de imagine, prețul succesului unui chip „restaurat” este pierderea identității. Textul oferă nu numai roluri savuroase pentru actori, ci și situații pline de un haz complex.

## Detalii tehnice

**Premiera absolută** a avut loc în ianuarie 2007 la *Schaubühne am Lehniner Platz, Berlin*, în regia lui Benedict Andrews.

**Versiunea românească** a ieșit la public în mai 2013, la Teatrul de Comedie, în viziunea regizorală a lui Vlad Cristache.

**Drepturile de reprezentare:** henschel SCHAUSPIEL Theaterverlag Berlin, Alte Jakobstr. 85/86 Aufgang 7, 10179 Berlin. Tel: +49 030 4431 8888, Fax: + 49 030 4431 8877, e-Mail: [verlag@henschel-schauspiel.de](mailto:verlag@henschel-schauspiel.de).

Drepturile pentru versiunea românească: Victor Scoradeț, [vicmarsco@yahoo.de](mailto:vicmarsco@yahoo.de).

## Mostră text

|                  |                                                                                                                                  |
|------------------|----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| <b>Lette</b>     | De ce se duce Karlmann la congres?                                                                                               |
| <b>Scheffler</b> | Și de ce nu dumneavoastră, știu, știu. Domnule Karlmann, vreți să ne lăsați puțin singuri, o să fie o discuție între patru ochi. |

(*Către Lette.*) Vreți niște fructe? Știu foarte bine cum vă simțiți, dar la ce v-ați așteptat?

**Lette** La ce m-am așteptat?

**Scheffler** Da, spuneți dumneavoastră.

**Lette** Să mă duc la congres și să prezint ștecherul nostru pentru curent puternic. Eu, nu un bricoleur oarecare.

**Scheffler** Cum vă imaginați treaba asta? Cum ar urma să se întâmple, concret?

**Lette** Foarte simplu, câteva diapozitive, ceva grafică, animație, am mai văzut așa ceva, știu cum se face.

**Scheffler** Dar ce credeți dumneavoastră, de ce facem noi asta? Congresul ăsta stupid și toată tevatura.

**Lette** Ca să vadă lumea că am lucrat bine și ca să ne cunoască produsele.

**Scheffler** Ca să le cumpere.

**Lette** Da, din partea mea, ca să le cumpere.

**Scheffler** Să le cumpere, să le cumpere, să le cumpere, nu din partea mea.

**Lette** Da, și?

**Scheffler** Să le cumpere.

**Lette** Da, corect.

**Scheffler** Ar trebui să vindeți ștecherul pentru curent puternic.

**Lette** Atunci îl vând și gata.

**Scheffler** S-ar zice că vorbiți serios.

**Lette** De ce nu?

**Scheffler** Dar trebuie să vă fie clar că –

**Lette** Ce?

**Scheffler** Nu se poate să nu știți că –

**Lette** Ce anume să știu?

**Scheffler** Că e complet imposibil.

**Lette** Aha. De ce?

**Scheffler** Nu știți –?

**Lette** Nu, ce anume?

**Scheffler** Nu v-a spus nimeni până acum?

**Lette** Habar n-am.

**Scheffler** Nu se poate, iar una din chestiile alea pe care tocmai eu trebuie să le rezolv.

**Lette** Ce?

**Scheffler** Înainte mă gândeam așa, ca șef, am pe cineva în anticameră, o secretară sau așa, și se ocupă ea, ea răspunde la telefon pentru mine, ea îmi primește corespondența și o rezolvă, așa credeam, eu sunt șef pentru ca alții să facă munca și eu mă concentrez pe lucrurile esențiale. Când colo, eu stau cu dumneavoastră, aici.

**Lette** Mă tem că nu vă-nțeleg.

**Scheffler** Dar poate că tocmai ăsta-i esențialul.

**Lette** Ce anume?

**Scheffler** Că, dintre toți oamenii, tocmai eu trebuie să vă spun că fața dumneavoastră nu merge. Că eu îmi asum răspunderea și astăzi fac un lucru care chiar lasă urme adânci. Poate că nimeni altcineva nu e în stare de asta, ci numai un șef.

**Lette** Fața mea?

**Scheffler** Nu v-a mai spus-o nimeni?

**Lette** Nu.

**Scheffler** Dar aveți o soție.

**Lette** Stați puțin, nu înțeleg –

**Scheffler** Nu e de nasul dumneavoastră, dacă înțelegeți de glumă. Nu înțelegeți? Ei da, vă-nțeleg. Cu fața aia nu puteți să vindeți nimic.

**Lette** Care față?

**Scheffler** Nu vreți să luați din fructele astea? Nu?

**Lette** Ce-are fața mea?

**Scheffler** Mama dumneavoastră mai trăiește?

**Lette** Ce treabă are mama mea acum?

**Scheffler** Poate ar fi ea în stare să vă spună de unde vine asta.

**Lette** Mama mea nu poate să explice absolut nimic.

**Scheffler** Sau soția dumneavoastră, în fond, ea v-a ales. Vorbiți cu ea, astăzi vreau să terminăm mai devreme. Discuția cu dumneavoastră m-a terminat. Acum nu faceți fața asta.